

at de, der høre til Oppositionen, skulle tie. Frit at tænke og frit at tale er forbudt, det er det, man vil; det, mener man, skal knække det danske Folk. Jeg spørger den høje Regering, om den tror, at jeg for mit personlige Bedkommende er bleven mere medgjørlig, mere høielig i Dag, end jeg var førend de provisoriske Loves Udstedelse? Tror den, at den har knækket mit Mod, eller bilde de Herrer sig ind, at de saaledes kunne tage den seige danske Befolkning og trække den omkring ved Ørerne, fordi de nu komme med deres provisoriske Love, provisoriske Straffelove og Gendarmloven? De have 500 Gendarmer, men kom med 1500! De kve ikke den danske Befolkning. Den Dag leve de Herrer ikke. Hvad vil det altsaa sige at udstede en borgerlig Straffelov, hvori det lyder, at den, som paa foranførte Maade fremstiller Forbrydelsers Udforelse som fortjenstlige eller bifaldsværdige, straffes med Fængsel? Er det Meningen, at vi som frie Borgere skulle bifalde enhver Dom, som fældes? Er det Meningen, at vi skulle erkjende det som strafværdigt, hvad den høje Regering erkjender for at være Strafverdigt? Det gjøre vi heller ikke, paa ingen optænkkelig Maade. Vi have Lov til at danne os vor Mening om, hvad der er strafværdigt og hvad ikke. Det er en aldeles given Sag. Er det at ophidse Klasser eller Dele af Befolkningen, naar vi udtale, at det, man vil, er at vende tilbage til det gamle Godseierregimente? Er det at ophidse, naar vi sige, at det, de Herrer Godseiere ville, er at vende tilbage til de Tider, da Bonden red Træhesten? Er det at ophidse? Det er min fulde Hjertens Overbevisning, at det, de Herrer ville, er, at De ville tilbage til de Tider. Er det strafværdigt at sige det? Er det at ophidse Klasser af Folket mod dem, fordi jeg siger min Overbevisning, da er den høitærede Conseilspresident kommen ind under Straffeloven, naar han sender sine konservative Klubber Hilsen og Tak, fordi de ville være med til at arbejde mod samfundsnedbrydende Tendentser. Hvem vil gjøre det, nedbryde Samfundet? Er det Oppositionen, der bestyldes for at nedbryde Samfundet, denne rolige, loyale Opposition, denne Opposition, der aldrig er vegen et Haarsbred hverken fra Grundlovens Mand eller Ord, denne Opposition, der staar saa stille og rolig og lader sig høre hvad som helst? Det er det, de Herrer og Conseilspresidenten kalde for at være samfundsnedbrydende. Nei, mine Herrer, de tage ganske storlig fejl, dersom de tro, at de vanske at bruge disse strenge Midler eller ved ikke at gyye tilbage, som Hs.

Excellence Justitsministeren udtalte sig, eller med deres Regiment af 34,000 Konservervative, som det ærede Medlem for Thisted (Sagd) repræsenterer, kunne kve det danske Folk. Nei, de tage storlig fejl. Jeg har meget godt hørt det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) udtale, at der er Ingen, der vil berøve Folket Friheden. Det er meget let at sige, at der er Ingen, der vil det, naar de samtidig gjøre det. Har jeg Lov til at tale frit, som jeg havde for 6 Maaneder siden? Er min Valgret og hele det danske Folks Valgret respekteret, er Skattebevillingsretten respekteret? Hvad forstaa de Herrer ved at berøve Friheden? Vil det da sige, at vi først ere berøvede Friheden, naar vi Allesammen ere kuede, naar vore politiske Førere ere sendte til Grønland, Siberien, eller hvor de bedst synes om at have dem? Vil det sige, at vi først ere berøvede Friheden, naar vi ikke tør kny mere, naar Forholdet bliver her, saaledes som det er i Rusland, at man kan sige, at nu have vi endelig faaet Bugt med Nihilismen? Ere vi først da berøvede vor Frihed? Ja, dersom det er det, de Herrer mene, er det muligt, at det ærede Medlem fra Frederiksborg havde Ret i at sige, at saa langt ønske de Herrer ikke at gaa; thi de kunde da maaftke gaa saa langt, at han selv kom med, og saa kunde det vel være, at han fandt, at nu kunde det være nok. Tro de ærede Medlemmer af Høire og den høitærede Regering, at den danske Befolkning har nogen anden Opfattelse end den, at den skal lues? Gaa ud paa Landet, mine Herrer, og spørg. Spørg ikke disse konservative Bilmænd paa 18—19 Aar, som ikke have nogen som helst Forstand paa disse Ting; men spørg Befolkningen, hvad de mene om deres Rigsdagsmand. Jeg hævder, at vi ere meget mere moderate end Befolkningen. Derom er der ikke Tvivl. Spørg, hvilken Opfattelse Befolkningen har, om den nu tvivler paa, at Hensigten er at kve. Det ligger saa tydeligt og klart for Dagen. Det er det, der skal gjøres. Vi skulle i Spændetrøien. Vi skulle nok lære at marchere. Ja, lad os se, om vi lære det. Man taler om vor hensynsløse Agitation, hvorledes vi agitere, og hvorledes vi bruge de allerstærkeste Udtryk. Jeg havde den Gæde at komme i Berlingste Tidende, fordi jeg en Gang havde sagt, at der var Noget, der hed vel megen Verbødighed, og det var, naar man tog sin Hat af for Rudsten, idet man troede, at det var en Embedsmand. Ja, for saa vidt det er en stærk Agitation, skal jeg villig indrømme, at da har jeg gjort mig skyldig deri. Men de Herrer tale ikke om deres egen Agitation; de glemme, at de sende deres Agita-